

og de skjulte Indtægter i Betragtning, har vi ganske sikkert en positiv Betalingsbalance. Men derefter gaar Valutacentralens Bestyrelse over til at pege paa det, der ogsaa efter min Mening i Virkeligheden er det centrale i Valutaspørgsmaalet, nemlig dette, at Nationalbanken maa indskrænke sine Udlaan for derved at blive i Stand til at indskrænke sin Seddelmængde. Skrivelsen gaar dernæst ud paa at henstille til Regeringen, at Staten yder sin Medvirkning til Løsning af denne Opgave dels ved at nedbringe sin egen Gæld til Nationalbanken, dels ved at bringe Landmandsbankens Gæld til Nationalbanken ud af Verden; og som det har været meddelt i Bladene, foreslaar Valutacentralens Bestyrelse, at de dertil fornødne Pengemidler tilvejebringes fra Statskassens Side dels derved, at man foretager en Forøgelse af Formueskatten og Indkomstkatten til Staten, dels ved at paalægge visse daglige Forbrugsvarer som Sukker og Kaffe en forøget Beskatning, dels endelig ved, at der optages et udenlandsk Laan paa 40 Mill. Dollars, hvoraf de 30 Millioner skulde gaa til Dækning af Landmandsbankens Gæld til Nationalbanken, medens de 10 Millioner skulde anvendes i de sønderjydske Landsdele.

Dette er i Korthed Indholdet, saaledes som det ogsaa er offentliggjort, af Skrivelsen. De tre Herrer, som udgør Valutacentralens Bestyrelse, er os i og for sig velkendte. Formanden er et højtaget tidligere Medlem af dette Ting, nuværende Nationalbankdirektør; som Medlem af Bestyrelsen er der endvidere en anset Nationaløkonom, der er Kontorchef i Det statistiske Departement, samt en fremragende Repræsentant for Handelsstanden. Det er en Selvfølge, at disse tre Mænd, ganske særlig naar de sidder i den Stilling, de i Øjeblikket er sat til at varetage, maa høres, og at der maa tillægges deres Udtalelser den Vægt, de fortjener. Paa den anden Side maa jeg sige, at der heller ikke er Grund til at opfatte deres Henvendelse som et Budskab fra en anden og højere Verden, saa at vi almindelige Mennesker skulde være afskaaret fra at danne os en Opfattelse af, hvad der egentlig er Grund til at foretage. Jeg forstaar da ogsaa, at den højtærede Statsminister for sit eget Vedkommende er af den Opfattelse, at der i disse Henstillinger eller i disse Forslag, som er skitseret i Skrivelsen, er en hel Del, til hvis Gennemførelse Regeringen i alt Fald ikke ønsker at medvirke. Jeg maa sige, at jeg for mit Ved-

kommende finder, at der er meget forstandige Betragtninger i Skrivelsen fra Valutacentralens Bestyrelse, og navnlig vil jeg gerne her udtale min Anerkendelse af, at denne Bestyrelse, hvis Formand er Direktør i Nationalbanken, her saa stærkt og aabent og klart peger paa, at en virkelig effektiv Løsning af Valutaspørgsmaalet ligger i kraftige Bestræbelser for Nedbringelse af Nationalbankens Seddelmængde. Jeg udtaler min Anerkendelse deraf, fordi det ikke altid har været helt let at faa denne, som det i øvrigt forekommer mig, fuldkommen simple og klare Sandhed anerkendt og heller ikke let at faa den anerkendt fra Nationalbankens Side. Men det er netop det, som vi Gang paa Gang har fremhævet fra Venstres Side, og det er ogsaa paa den Basis, at vi fra Venstres Side vil yde Støtte til et Forslag, der virkelig betyder en effektiv Hjælp til Kronkursens Forbedring. Naar Valutacentralens Bestyrelse saa gaar over til at gøre gældende, at Staten bør yde sin Medvirkning, at det ikke er en Opgave for Nationalbanken alene at foretage denne Nedbringelse af Seddelmængden som Forberedelse til det, der er det endelige Maal, nemlig en guldindløselig Seddel, kan jeg for saa vidt være enig med Valutacentralens Bestyrelse heri, som jeg anerkender, at i den Udstrækning, i hvilken Staten selv trækker paa Nationalbanken, hvorved den altsaa er Aarsag til, at Nationalbanken har øget sit Seddelomløb, har Staten ganske sikkert en naturlig Forpligtelse til at yde Bistand.

Selvfølgelig er Kreditindskrænkning overfor Luksusindkøb, overflødige Indkøb, Spekulationsforetagender, saaledes som det var Hensigten med den Kreditindskrænkning, som den forrige Regering aftalte med Nationalbanken, ogsaa et Middel, der skal bruges, men det skal bruges varsomt, saa at det ikke gaar ud over Erhvervs livet og Næringslivet i Almindelighed. Jeg maa maaske her udtale min Forundring over, at Gennemførelsen af denne Kreditindskrænkning — og den er i Virkeligheden gennemført meget haardhændet for visse Virksomheders Vedkommende og i visse Egne af Landet — ikke har givet Anledning til, at der har kunnet foretages en større Nedsættelse af Seddelomløbet, men jeg erkender, at hvis Seddelomløbet skal bringes ned ved Kreditindskrænkning overfor private Virksomheder — og det bliver da meget ofte de smaa Virksomheder, det kommer til at gaa ud over —, maa man gaa frem med saa haard Haand,